

Kapitel 3.

Ophævelse.

§ 19. Adoptivforholdet kan ophæves af justitsministeren, når adoptanten og adoptivbarnet er enige derom. Er nogen af parterne umyndiggjort, skal erklæring fra værgerne indhentes.

Stk. 2. Er barnet mindreårigt, kan ophævelse efter stk. 1 finde sted, når adoptanten og adoptivbarnets virkelige forældre er enige derom, og ophævelsen skønnes at være bedst stemmende med barnets tarv. Er adoptivbarnet fyldt 12 år, kræves også samtykke fra dette.

Stk. 3. Når adoptanterne er døde, kan justitsministeren på begæring af forældrene ophæve adoptivforholdet, såfremt dette skønnes bedst stemmende med barnets tarv.

§ 20. Adoptivforholdet bliver efter påstand at ophæve ved dom, såfremt adoptanten har forset sig groft mod barnet eller i væsentlig grad forsømmer de ham ifølge adoptionen påhvilende forpligtelser, eller såfremt ophævelse i øvrigt skønnes at være af væsentlig betydning for adoptivbarnet.

Stk. 2. Sag om ophævelse anlægges af adoptivbarnet eller, hvis det er umyndigt, sindssygt eller åndssvagt, enten af dets værge eller af dets virkelige fader eller moder eller af det offentlige.

§ 21. Hvis ægtefæller har fælles adoptivbarn, kan adoptivforholdet kun ophæves over for dem begge.

Stk. 2. I de i § 20 nævnte tilfælde kan ophævelse ske, selv om de der nævnte forhold kun gælder den ene af adoptanterne.

§ 22. Kan der ikke efter retsplejelovens almindelige regler påvises noget værneting, for hvilket sag til ophævelse af et adoptivforhold kan indbringes, anlægges sagen ved den ret, som justitsministeren bestemmer.

§ 23. Ved ny adoption anses det tidligere adoptivforhold for ophævet, jfr. dog § 16, stk. 2.

§ 24. Ved ophævelse bortfalder retsvirkningerne af adoptionen mellem adoptivbarnet og adoptanten og dennes slægt. Når særlige grunde taler derfor, kan retten ved

ophævelse efter § 20 bestemme, at adoptanten skal betale bidrag til barnets underhold.

Stk. 2. Ophæves adoptivforholdet i medfør af § 19, stk. 2 eller 3, genindtræder barnet i retsforholdet til den virkelige slægt.

Stk. 3. I de i § 20 nævnte tilfælde kan retten under hensyntagen til anledningen til ophævelsen, barnets alder og de øvrige omstændigheder bestemme, at retsforholdet mellem barnet og dets virkelige slægt skal genopstå.

Stk. 4. I øvrigt genindtræder ingen retsvirkninger i forhold til den virkelige slægt.

§ 25. Forud for ophævelsen af et adoptivforhold i medfør af § 20 skal retten så vidt muligt lade indhente erklæring fra de personer, hvis samtykke eller erklæring kræves til adoptionsbevillingens meddelelse. Retten kan dog, når særlige forhold taler derfor, og der ikke er spørgsmål om at lade retsforholdet til den virkelige slægt genopstå, bestemme, at sådan erklæring ikke skal indhentes.

Kapitel 4.

Forskellige bestemmelser.

§ 26. Ved overenskomst med fremmed stat kan det bestemmes, at dennes statsborgere kun kan adoptere eller adopteres her i landet under bestemte, traktatmæssigt fastsatte betingelser.

Stk. 2. Tilsvarende bestemmelser kan træffes med hensyn til ophævelse af adoptivforholdet, når adoptanten er fremmed statsborger.

§ 27. Med hensyn til bestemt angivne fremmede stater kan det ved kongelig anordning fastsættes, at danske statsborgere kun under bestemte betingelser kan adoptere eller adopteres i vedkommende stat.

Stk. 2. På samme måde kan det bestemmes, at adoptivforholdet ikke kan hæves i fremmed stat med virkning her i riget, når adoptanten er dansk statsborger.

Kapitel 5.

Ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

§ 28. Loven træder i kraft den 1. juli 1972.